

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

HEJMAR 21
KANÛN 1980

GÛNTA FAŞİST WÊ BİPELİXE

Cûnta faşist li alikî bi darê ti fingê û zordestiyê êrişî ser gel dî ke, aliyê din jî bi demogojî û derewan dixwaze rûyê xwe yê faşist ve şêre. generalên faşist wek vizik li Kurdistanê digerin. Ew jî dizanin ku ew tenê bi kuştin, talankî -rin û bi zilmê nikarin gelê me çavtirsîyayî bikin. Azadîxwazî ya gelê kurd bûye tirsekin mezin, ketîye dilê burjuvazîya kolonyalist û hevalbêndên wan yê emperyalist. Piştî hemû zilm û tedaya xwe, generalên faşist li Kurdistanê digerin nutuq davêjin. Lê gelê me êdî bi derew û propaganda nayê xapandin. Terora faşist, zordestiya li ser gel, ewî şan sî nade generalên faşist ku ew bi karibin rûyê xwe yê faşist veşêrin.

Iro li Tirkîyeyê û li Kurdistanê Tirkîyeyê, îdfî dibistan, salonên spor û sînema jî têrê nake, ku ew girtîyan tede bigrin. Cûnta bi direktîfen Pentagon û CIA yê di cende ra faşizmê de mirovên welathiz û şoreşger dihêre. Di bin sîya sîlah û çekan de mafên karkeran tê birîn. Da xwaziyên NATO, IMF û bangên emperyalist tene cîh. Bihabûn, bêkarî, enflasyon û kedxwarî serê xwe hildaye diçe.

Li Kurdistanê zilm û zordestîke mezin diqewime. Tenê li Dîyarbêkrê bi deh hezaran mirov di zîndanên faşist de girtîne. Hêzên kolonyalist her derê welatê me kirine wek kozîka herbê. Şev-ro ser gundan, ser jin û zarên me de digrin wan didin ber gullan. Li ser hev tetpîqatên gelçirkirinê çedikin. Lê gelê me hember zordestiyê stûyê xwe xwar nake. Gelê me heta naha gelek caran rojên teng û dijwar dîtîye. Lê tu carî jî zincîrên koletiyê razî nebûye. Şerê azadiya gelê me iro jî berdeyam dike, wê sibê jî berdeyam bike. Ev şerê destpêka şerê dawiyê ye.

Şerê karker û zehmetkêşên Tirkîyeyê jî bo demokratî û sosyalizmê, tekoşîna azadiya gelê kurd di bin dîktatoriya faşist de nayê fetisandin. Sazûmana burjuvaziyê diheje. Herifandin û hilşandina wê ne dîre. Burjuvazî dîktatoriya xwînwar faşist jî xwe ra deman dibîne. Lê dîroka gelan her tim îspat kirîye ku, li ser lûla tîfingê burjuvazî nikare zêde rûnê. Ji şahê Iranê bigre heta Somoza, ji Hîtler bigre heta Franko, tu kes nikaribû hember hêza gelan serfiraz be.

Iro li Tirkîyeyê û Kurdistanê hêzên sosyalist, şoreşger evê yekê baş dizanin. Loma ew ne jî rewşa iro di tirsîn ne jî ketîne panîkê. Ne kuştin û tedayî ne jî derew û propaganda hêzên faşist pere nake.

FAŞİZM EYLEM BİRLİĞİYLE YIKILIR

12 Eylül Darbesiyle iktidara el koyan faşist cunta, baskı ve şiddet eylemlerini giderek hızlandırırken, ve demokrat güçler arasında bir anti-faşist birliğin temelleri ve hedefleri üzerine yığınla tahlil ve çağrılar var. Fakat bu konuda baskı ve terör altındaki halka, devrimci ve demokrat güçlere umut ışığı olabilecek bir belirti henüz yok. Pratik olarak Avrupa'da bir güçbirliği (faşizmin protesto edilmesi anlamında) eylemlerinin dışında ortak kitlesel eylemler veya mücadele adımları atılmamış. Eylemsizlik, diyebiliriz ki bir yandan yanlış tahlil ve yaklaşımlara, öte yandan kararsızlıklara dayanıyor. Sosyalist güçlerin önünde, burjuvazinin tam bir sarı sendikaya çevirmek istediği sınıf sendikacılığının korunması, DISK'in yaşatılması gibi önemli görevlerde varken, sosyalist ve devrimci güçler bir anti-faşist birliğin siyasi hedefleri üzerinde anlaşabilmenin henüz ilk adımlarını bile atmamışlar. Bu yüzden, gerek DISK'li işçilere, DISK'e sahip çıkmaları için yapılan çağrılar, gerek sendikal veya diğer kitle örgütlerine yönelik direnme çağrıları, bir moral, belki giderek bir moral çöküşü olmaktan öteye bir sonuç getirmeyecek.

İSKANDINAVYALI İŞÇİLER DİSK İLE DAYANIŞIYOR

İsveç Belediye İşçileri sendikasının yayın organı "Kommunal Arbetaren" de, İskandinavya Belediye işçilerinin Türkiye'deki tutuklu sendika liderlerine yaptığı yardım ve Türkiye'deki sendikal durum ile ilgili yayınlanan yazının türkçesini okuyucularımıza sunuyoruz:

Kuzey ülkeleri belediye işçileri sendikaları, Türkiye'deki tutuklu sendika liderlerine 50.000 (elli bin) kronluk yardım yapıyor. Bu yardım, tutukluların avukat masrafları ve ailelerine yardım için kullanılacak. Cuntanın yönetime el koymasından sonra çok sayıda sendika liderleri tutuklandı. Halen binlercesi hapisanelerde yatmaktadır. Uluslararası İşçi Sendikaları Konfederasyonu ISKA, Türkiye'ye bir delegasyon gönderiyor. Delegasyon ISKA'nın, Türkiye'deki üyeleri için neler yapabileceğini araştırarak.

Delegasyonun kurulması için teklif İsveç Belediye İşçileri Sendikası Başkanı Sigvard Marjasin tarafından getirildi. Bu teklife Fransa, Almanya ve İngiltere sendikaları karşı çıktılar. Bu ülkelerin sendikaları bir delegasyon göndermesi yerine, ISKA'nın bir beyan vermesini önerdiler. Böyle

Gerçi cunta çözümlenir, giderek halktan hızla tecrit olmanın sürecini yaşıyor. İşkenceler, baskı ve şiddet eylemleri, hatta uluslararası protestolara, anayasaya ters bir şekilde 16 yaşındaki bir gencin idamı, cuntanın amacını ve hedeflerini daha açık bir şekilde gösteriyor. Artık, halk "terörden kurdulduk" yerine gerçekten cuntanın hedeflerine soru işaretleri koymaya başladı. Hepsinden önemlisi cuntanın ekonomik politikası kendisine tutunacak bir dal bırakmıyor. BBC radyosu 29.11.1980 tarihli yayınında cunta ile ilgili olarak şöyle diyor: Cunta anarşi ile uğraşmada başarılı görünmüyor. Fakat Demirel zamanından kalma ekonomik modeli aynı şekilde uyguladığı için çok eleştiriye uğruyor. Anarşi ikinci plana düştükçe ekonomik sorunları konuşma ve tartışmaya başladı. Halkın cebindeki para her gün biraz daha azaldığı için homurtular gelmeye başladı.

Bir devletin ve yönetimin geleceği ni, uyguladığı ekonomik politikası belirttiğine göre, cunta kısa zamanda halkın ekonomik seviyesini yükseltecek önlemler almazsa, güç durumda kalacak.

Cunta ekonomik durumu (tabii ser-

Devamı 5. s.

boş bir beyanı Kuzey ülkeleri Sendikaları destekleyemezdi. Neticede bir delegasyon seçildi. Sigvard Marjasin bu delegasyonun içinde yer almaktadır.

Halen hapiste bulunanlardan birinde Genel-İş'in Genel Başkanı Abdullah Baştürk'tür. Baştürk'ün 10 yıllık ağır hapis cezasına çarptırılacağı söylenmektedir. Genel-İş DISK'e üyedir. Aynı zamanda Baştürk DISK'in de Genel Başkanıdır. DISK'in dışında başka bir işçi sendikası olan Türk-İş ise DISK'in üyeleri hapisanelere doldurulurken serbest hareket etmektedir. Özgür sendikalar Uluslararası İşçi Sendikaları Konfederasyonu üyesi olan Türk-İş'in Genel Sekreteri Sadık Side de, militarist rejim de bakanlık görevi yapmaktadır. Türk-İş alt örgütlerine gönderdiği bir mektupta "Türk-İş e şeref, ülkeye barış getiren şartlar altında" işçilerin disiplinli olmalarını öğütüyor.

Türk-İş işçilere disiplinli olmalarını öğütlerken ABD'nin isteğine cevap vermektedir. ABD, çıkarları için istikrarlı bir Türkiye istiyordu. Ve cuntanın yönetime el koymasından bir gün önce, cunta liderlerinden biri ABD'ne yapmış olduğu seyahatten dönüşüydü.

KÜRDİSTAN

Roja Nu'lu Yoldaşlara

Faşist cuntanın işbaşına gelmesinden sonra Kürdistan'da baskı ve terör arttı. Kürdistan adeta yeniden işgal edildi. Topların ve makinalı tüfeklerin namluları halkımızın üzerine çevrilmiş. Tanklar köşe başlarını tutmuş, askerler kışlalarını bırakıp sokaklara dolmuşlar. Köylere daha sık "operasyon" lar düzenleniyor.

Onbinlerce yurtsever sömürgecilerin zindanlarındalar. Onlara işkence yapılıyor. Pek çok sosyalist ve yurtsever aranıyor. Bulamadılar mı yakınlarını zindanlara götürüyorlar. Kısaca şehirde, kasabada, kıyıda her yerde terör estiriliyor. Düşman ortalığı kasıp kavuruyor.

Cunta Kürdistan'da halkımızı hedef alan iki askeri manevrayı gerçekleştirdi. Cunta'nın başı ilk konuşmalarını Kürdistan'ın Van ve Diyarbakır illerinde yaptı. Onlar açıkça halkımıza göz dağı vermek istiyorlar.

FRANKFURT

SÖMÜRÜ MİKROPLARI

Dünyanın oluşumunda
Hayvanların düşünceye dönüşünde
İnsanlar üredi yerzünde
Uçsuz bucaksız bir dünya
Ne sınır vardı, ne sınırdaki bekleyen
Çünkü ben doğmuştum pasaportsuz
Demıştim dünya tüm insanların,
İnsanlar dünyanın
Herkes istediği yerde,
Canı istediği gibi yaşasın
Zamanı gelince ölsün
Fakat öldürülmesin

Arada uzun yıllar geçti
Bu devre kapandı
İnsanlar çoğaldı aileler büyüdü
Zamanla kabileler, aşiretler oluştu
Bir hastalık sardı dünyayı
O günden günümüze dek,
Milyonlarca can gömdü topraklara
Bu hastalığın adı neydi? sorana
Kısaca söyleyeyim, söz anlayana...
Bu sömürü hastalığıydı.
Bunu yapan; sömürü mikroplarıydı.
İnsanlar arasında kin, nefret, zulüm
Tohumları ekti, sınıflara böldü
Ezen ve ezilen, beyler ve köleler
İşte o zaman ezilenler,
Bana isim verdiler

Kimi demokrasi, kimi Özgürlük
Kimi yerde hürriyet dediler
Gerçi bu isimlerin hepsi benim...
Bir sevgiyim, fikirim, düşünceyim.
İnsan olanın beyninde

Ne yazık ki benim aksime,
Sömürü mikrobuda insanların beyninde
Ne garip ki sömürü mikrobonun,
Bulduğu yerde
İsmim türküleşir sömürülenlerin dilinde
Sömürü mikroplarını çok iyi tanımak
gerek.

Onlar sıkıştıkça isim ve biçim
değiştirecek
Fakat özünü değiştirmeyecek

Ancak biz biliyoruz ki onlar boşuna çırpınıyorlar. Onları telaşlandıran halkımızın uyanışıdır. Tehditlerini arttırmaları zayıf olmalarındanır. Şüphesiz onlar tehditlerini bundan sonra daha da arttıracaklar. Ama çabaları boşuna, onlar çırpındıkça batağa saplanıyorlar, boğulup gitmeleri yakındır.

Kürdistan devrimcileri ve yurtseverleri zindanlarda işkence altındalar, ama onlar yılmıyorlar. Düşmanın iğrençliklerini her gün yeniden yüzüne haykırıyorlar. Onlar büyük bir mücadelenin insanları olduklarının bilincindedir. Onlar işgal altındaki ülkelerinin özgürlüğünü sağlama savaşının yüceliğine inanmışlar onu her şart altında sürdürmeye kararlıdır. Zindanlarda işkencede direnmenin devrimci mücadelenin bir parçası olduğunu unutmadan savaşıyorlar. Ve onlar eğilmeden, başları dik olarak işkenceleri, zindanları yenmeği başarıyorlar.

Düşman terörü arttırıyor ama Kürdistan'da yükselen kav-

ga sesleri daha da gürleşiyor Kürt halkı sosyalizmin bayrağı altında sabırlı ve kararlı olarak özgürlüğe kavuşacağı günler için savaşıyor. Kürdistan şehirlerinde, kasabalarında ve kırlarında devrimci kavga günden güne gelişiyor.

Elbette onlar zorluklarla karşı karşıyadırlar. Ama onlar devrimci mücadelenin zor koşullar altında ve dikenli yollardan yürüdüğünü unutmuyorlar. Onlar biliyorlar ki devrimciler için buldukları her yer mücadele sahasıdır, devrimci savaş hayatın bütün alanlarında verilir ve o sürekli. Daima somut şartlara uygun yeni çalışma biçimlerini tesbit etmek esas alınması gereken kurallardan biridir. Onlar pasifistliğe ve yıldınlığa düşmezler. Çünkü onlar yılmaz özgürlük savaşçılardır.

Onların yolunu bilimsel sosyalizm aydınlatıyor. Ezilen halkların ulusal kurtuluş savaşlarının deneyleri klavuzluk ediyor. Sosyalist hareketin yücelerde tutuşturduğu öz-

gürlük meşalesidir, mücadeleleri ne güç katan.

Türkiye işçi sınıfının fabrikalarda yükselen çekiç sesleri, özgürlüğe susamış halkımızın dağların doruklarından fıskıran haykırışlarına karışıyor. Türk ve Kürt halklarının birleşen çelik bilekleri düşmana son darbeyi vurmaya hazırlanıyor.

- SELAM OLSUN TÜRK VE KÜRT HALKININ KARDEŞLİĞİNE !
- SELAM OLSUN FABRİKALARDA, KIRLARDA DALGALANAN DEVRİMİN ŞANLI BAYRAĞINA !
- SELAM OLSUN ZİNDANLARDA İŞKENCE VE KÖLELİĞE KARŞI SAVAŞAN ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARININ DİRENİŞİNE !

KÜRDİSTAN'LI ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARI

İsterseniz tarihte verelim bir örnek:
Sömürü mikropları köleci devreyi

Yeni bir devre açtı
Toprakları bölüştü.
Bu su, bu dağ, bu köy benim
Çalışanlar benim
Ben ağa; onlar köylülerim
Onlar can damarlarım,
Kan kaynaklarım
Kısaca ben onların koruyucusu çoban
Onlar bana hayat veren hayvan

Bilindiği gibi bu mikrop,
Tilkilerden daha kurnazmı, kurnaz
Her ipten oynayan cambazmı, cambaz
Yüzüne gülen, kuyunu kazan, hilebazmı
hilebaz.

Bir bakansın insan oğlunu korkutmuş
Aya, güneşe, denize, dağa taptırmış
Kendisi put avukatı kral, ağa, bilge
kesilmiş.

Mideleri doymaz engin bir deniz
Dünya kendilerine bir balık gibi gelmiş
Çektiler kılıçlarını
Emdiler fakir fukaranın kanını
Savaşlar çıkardılar
Dünyayı aralarında bölüştüler
Sonra irili ufaklı devletler kurdular
Kardeşler arasına sınırlar gerdiler
Sınırdaki bekleyenler, pasaportlar
sordular.

Sonra, zamanla uyanan ezilenler
Bunların kepezeliğini gördüler,
birleştiler
Yer yer, köy köy işgal ettiler
Sömürü mikroplarını kovaladılar
Fakat öldüremediler

Çünkü devlet deniler makina
Ebeveynlerinin elinde
İşte devlet denilen bu makina
Polis yetiştirir, ordular kurar
Toplar, atomlar, uçaklar icat eder
Bunlar kimin için? ne için!

soranlara !
Dedikya sömürü hastalığı bu.
Hiç bir hastalığa benzemez

İçtiği kan, aldığı can hesaba gelmez

Çünkü devlet denilen bu baskı makina
Eğer kuruyucusu ise bu mikrop
Para bastırır, kendisine kul-köle
bulur.

Kimisine acı soğan yedirir
Kimisine azıcık bal verir
Çok sınıflı bir toplum yaratır
Sonra böler yönetir
Bilin böyle yerlerde,
Ben orada değilim
Benim olmadığım yerde
Ne içtiğin sudan,
Ne yediğin yemekten,
Ne aldığın havadan
Ne kokladığın gülden,
Dat alamasın

Çünkü özlemine varamazsın
Çünkü ezen ve ezilen bir yerde,
Sadece ben bir türküyüm.
Ezilenlerin dilinde
Söz bilene, haldan anlayana, düşünene
Dünyanın hürriyetine dek Özgürlük,
Özgürlük, Özgürlük,
Söz veriyorum, doğan çocuklara
Büyüyüp benim için ölenlere
Ahları kalmıyacak sömürenlere

Yakın bir gelecekte, bu ezilenler,
Birleşip güçlenecekler
Sömürü mikrobonun başını ezecekler
Onun o devlet denilen makinayı,
Onunla mezara gömecekler
Sonra; tüm insanlar el ele verip,
Dünyanın bir başında diğer başına dek
Mutluluğa doğru görülmemiş bir halay
çekecekler
Sınır ve silahlar yok olacak
Pasaportsuz bir dünya kuracaklar

İşte o zaman, ne ezen ne ezilen bulunur
Nede hürriyet olan ismimi çağırınlar
olur.

Yatarım karıncalar diyarında
Sessiz, gamsız, kaygısız, uyurum
ebediyete kadar

N.HARPUTLU/FRANKFURT

13.12.1980

ECEVİT'İN İSTİFASI ÜZERİNE

Özellikle bugünlerde Türkiye'de yaşanan her olayı iyi değerlendirmek gerekir. Olay ortaya çıktığı zaman onun hangi nedenlere dayandığı doğru olarak kavranmalıdır. Kim, hangi adımı, niçin atıyor? Kimler hangi eylemlerle hangi sınıfa hizmet ediyorlar? Bugünkü olayların geçmişle ne gibi bağı var?

Ecevit'in CHP Genel Başkanlığından istifası da öyle. Bu istifa değişik yorumlara yol açtı. Kimilerine göre bu bir cuntayı protesto eylemidir. Kimilerine göre ise Ecevit izlediği politikanın iflas ettiğini gördüğü için bu yola başvurdu. Bu yorumlar çoğaltılabilir. Önemli olay Ecevit'in, yani CHP yönetiminin geçmişteki politikasını hatırlamak ve ondan ders almaktır. Ecevit en iyi şekilde ancak bu yolla değerlendirilebilir.

Ecevit, bir dönem ilerici sloganlarla ortaya çıktı. Sömürü düzenini eleştirdi. İktidara geldikleri taktirde "ne ezen ne ezilen, insanca ve haksızca bir düzen" kuracaklarını vaad etti. Herkesin düşüncelerini serbestçe ifade edebileceği bir ortam yaratılacağını açıkladı. Örgütlenme, toplantı ve gösteri yürüyüşleri gibi hakların kullanılmasına saygı gösterileceğini belirtti. Üstelik CHP sömürü ve baskıya yalnız meydanlarda karşı çıkmadı, onu programına da koydu.

Bu yüzden CHP kitlelerden büyük destek gördü. Ecevit "umut" oldu. Soruna sınıf çıkarları açısından bakamayan ve CHP'nin hangi sınıfa hizmet ettiğini yeterince kavrayamamış geniş yığınlar bu partiye gerçekten inandılar. Çünkü kitleler sömürü düzenini istemiyordu. Burjuvazi CHP kanalıyla geniş toplumsal muhalefeti kontrol etmeyi, onun sosyalist bir çizgide gelişmesini engellemeyi önemli ölçüde başardı.

CHP'nin sürekli artan kitle desteği, 1974'de MSP ile kurulan koalisyon ve Kıbrıs'ın işgal edilmesinin ardından 1977 seçimleri geldi. Bu seçimlerde CHP en büyük parti olmayı başardı. Ardından da AP'den ayrılan 11 milletvekili ile birlikte hükümet kurdu. Artık Ecevit için meydanlarda başıra başıra söylediklerini gerçekleştirmek için bir fırsat doğmuştu.

Ancak öyle olmadı, CHP programına koyduklarını ve vaad ettiklerini gerçekleştiremedi. Ecevit iktidarı, sömürü düzenini kaldırmak şöyle dursun tam tersine onu yoğunlaştırdı. Türk burjuvazisi ve emperyalist çevrelerce hazırlanan reçeteleri uygulayarak halkı ezdi. Fiatlar arttı, işsizlik ve yoksulluk büyüdü.

Onun iktidarı döneminde faşist terör şiddetlendirildi. ABD'li uzmanlar kontr-gerilla ve MIT tarafından planlanan çeşitli saldırılar yapıldı. MHP kitle katliamlarına girişti. Ecevit ise, elinin altında MHP ve kontr-gerilla hakkında yeterli belgeler olmasına rağmen, ordu yıpranmasın ve bazı faşist generallerin emperyalizmle ilişkileri ortaya çıkmasın diye sesini çıkarmadı. Zaman zaman kitleleri kandırma için söyledikleri sözler ise göstermelik olmaktan öteye gidemedi. Kısacası Ecevit için halk kitleleri başkısı altında tutulabilir, onlara karşı katliamlar yapılabilir ama devlet yıpranmamalıydı. Burjuva devletin çarklarında halk kitlelerini ezdirmek CHP

nin kurulduğu günden buyana sürdürdüğü politikaydı.

Faşist terör odakları üzerine gideceğini demokratik haklara saldırdı. TÖB-DER, POL-DER gibi dernekleri hedef haline getirdi. İşçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını kısıtlayıcı önlemler aldı. Kürt halkına karşı düşmanlığı adeta sıtma nöbetine dönüştü. İktidarı döneminde Kanatlı-J 78 ve benzeri katliam provaları yapıldı. Kürdistan'daki ırkçı sömürgeci baskılar yoğunlaştırıldı.

Daha sonra kurulan Demirel hükümeti zamanında burjuvazi emekçi halklarımıza karşı açık savaş ilan etti. Devlet bütün gücüyle burjuvazinin çıkarı için kitlelere saldırdı. CHP genel muhalefet görevini yapmadı. Ecevit, devamlı olarak AP'ye birlikte hükümet kurma önerilerinde bulundu.

Ecevit, faşist saldırılar karşısında sürekli olarak kitleleri pasifize etmeye çalıştı. Faşistler kendi topraklarına saldırdıkları zaman bile barış masalları anlattı. CHP'liler de dahil emekçiler kurşunlanır, öldürülürken daima geri çekilmeyi, kaçmayı önerdi. Tabi buda faşistlerin hergün yeni mevziler kazanmalarına neden oldu. Bir çok şehir ve kasaba CHP yönetiminin bu teslimiyetçi tutumunun yüzünden faşist işgal altına girdi.

Ecevit, saldırılara karşı barışçıl bir politika izleyerek faşizmi önleyecekleri savunuyordu. Hatta cuntanın iş başına getirilişinden birkaç gün önce, CHP olduğu sürece kimsenin Türkiye'ye faşizmi getiremeyeceğini söylemişti. Ama faşist diktatörlük geldi oturdu devletin başına. CHP dahil bütün partileri kapattı. Üstelikte hiç bir tepkiyle karşılaşmadan başardı bunu.

BİR İHANET ÇETESİ TÜRK İŞ YÖNETİMİ

Türkiye'de cumhuriyetin ilanı ile birlikte işçi hakları rafa kaldırıldı. 1925'de çıkarılan Tahrir-i sükun kanunu başlıca işçi sınıfı ve kürt halkını hedef alıyordu. M.Kemal iktidarı bu iki kesiminde amansız düşmanıydı. O işçilerin grev, toplu sözleşme, toplantı yapma haklarını gaspetti. Dernek, sendika kurma ve yayın çıkarmalarına izin vermedi.

1950'den sonra burjuvazi "demokrasiçilik" oyununu oynamaya başlayınca devletin kontrolünde Türk-İş de kuruldu. Burjuvazi artık işçi sınıfını daha fazla baskı altında tutmayacağını bildiğinden, kendi kontrolü altında bu konfederasyonu oluşturdu.

Türk-İş, ilk günden itibaren işçi haklarını savunmak değil, törpülenek görevini üstlendi. Türk-İş'in tabanında işçiler, yönetimde ise burjuvazinin ajanı sarı sendikacılar vardı. Yönetim ilk günden itibaren patronlarla uzlaşan bir yol tutturdu. İş adamları ve onların hükümeti ne istediye ona uydu. Sınıf sendikacılığını değil, uzlaşmacılığı seçti. ABD'li işçi düşmanı uzmanlar Türk-İş'te kümeleniler. Bunların arasında çok sayıda CIA uzmanının bulunduğunu Türk-İş yönetimi bile inkar edemiyor. Türk-İş yönetimi daima sosyalizm düşmanlığı yaptı ve emperyalizmin çıkarlarını savundu.

Sonunda bu politikayı reddeden bir grup sendikacı DİSK'i kurdular. DİSK,

Görülüyor ki Ecevit ve diğer CHP yöneticilerinin artık halka söyleyecekleri birşeyleri kalmamıştır. Sosyal demokrat politika Türkiye halkları için bir cesetten farksızdır. Emekçiler, bu politikanın kurtuluşlarını sağlamadığını ve bundan sonra da sağlayamayacağını yaşayarak öğrendiler. Şurasıda açıktır ki bütün bunları kötü insanlar oldukları için yapmadılar. CHP bir burjuva partisiydi. Burjuvazinin çıkarları öyle gerektirdiği için bu politikayı sürdürdüler. Bugün iflas etmiş olan CHP politikasından sadece sosyalistler zarar görmüyorlar. CHP saflarında yer almış ve ona kanmış emekçiler de aynı baskılarla karşı karşıyalar. Faşizm CHP'li veya CHP'li olmayanları birbirinden ayırmıyor. Kapatılan sendikalar dernekler bütün işçilerin, memurlarındır. Gaspedilen haklar emekçi halklarımızın tamamına aittir. Mahalleler, köyler basılırken CHP'li olan veya olmayanlara farklı davranılmıyor. Ertelenen grevler nede niyle işçi sınıfının tamamı üzerindeki sömürü yoğunlaştırılıyor.

Ancak sorunun bir de başka yönü var. Bugün cunta işbaşındadır. Fakat onun kısa sürede yıpranması kaçınılmazdır. Kitleler gün be gün onun gerçek yüzünü görecektir. Teröre karşı artan ölçüde mücadele verecekler. Oysa CHP toplumsal muhalefeti peşinde sürüklenme gücünü büyük ölçüde yitirmiştir. Emperyalizme, faşizme ve sömürgeciliğe karşı yürütülecek savaş devrimci bir çizgiye kanalize edilmektedir. Burjuvazi bunu gayet açıklıkla görebiliyor. O halde ne yapması gerekir? her halde oturup seyredeceğini düşünemeyiz. Yeni bir takım oyunlar oynamaya hazırlanıyor. Büyüyen halk muhalefeti doğru çizgiden çıkarıp, peşine takmak için bazı adımlar atma-

devamı 7.s.

Türk-İş'in sarı sendikacılığına karşı çıktığı ve sınıf sendikacılığını hayata geçirdi. İşçiler hızla DİSK çevresinde birleştiler. Hükümetler ve Türk-İş yönetimi ortaklaşa DİSK'e cephe aldılar. Türk-İş yöneticileri bir işçi kuruluşu olan DİSK'le bir araya gelmediler, onların yeri daima patronların yanı oldu. Onlar burjuvazinin işçi sınıfına, demokratik haklara yönelttiği her saldırıyı alkışladılar. Burjuvazi sıkıyönetim istedi, onlar da istedikler. Sendika kurma, grev ve toplu sözleşme haklarını gaspetmeyi amaçladı. Türk-İş yönetimi hemen yardıma koştu. Siyasi mahkemeler olan DGM'ler kurmayı planladı. Türk-İş yöneticileri bunu da desteklediler. Burjuvazi Avrupa da kapitalist çevrelerin bile kutladığı 1 Mayıs'ı kutlamayı yasakladı, işçilerin toplantılarını kana buladı. Türk-İş'de DİSK'i suçladı ve 1 Mayıs işçi bayramının yasaklanmasından yana çıktı.

Türk-İş tarihine bakıldığında onun baştan sona kadar ihanetle dolu olduğu görülür. Patronların politikasıyla Türk-İş'inki daima aynı oldu. Bir Türk iş yayını okunsa rahatlıkla onun patronlar tarafından çıkarıldığı söylenebilir. Bu yüzden de en gerici burjuva kuruluşları, devlet ve sermayenin yayınları daima Türk-İş'i desteklediler,

devamı 7.s.

SOSYALİST ÜLKELERE YÖNELİK PROVAKASYONLARA KARŞI ÇIKALIM

Hürriyet Gazetesi Türkiye'de burjuva basınının kralıdır. Büyük mali güce, geniş yayın olanaklarına sahiptir. Başlıca amacı burjuvazinin politikasını savunmak. Gerçi bütün burjuva basınının görevi bu, ancak Hürriyet'in onlardan farklı bir yanı var. O diğerlerine göre daha "tarafsız" görünür ve kolay kolay burjuva partileri arasındaki polemiklere karışmaz. Karışsa bile en büyük olmanın verdiği olanaklarla çözümleyici bir rol oynar. Doğrusu onun yayın politikasına bakarak "objektif"liğine kananlar az değil.

Aslında Hürriyet emperyalist çevreler, Tekelci Türk burjuvazisi ile onun devleti arasında bir köprü görevi görür. Hürriyet'in başlıkları devletin günlük bültenleridir. Daha açıkçası o ismi konmamış resmi gazetedir. Toplumun yöneten egemen sınıfın kendi devlet adamlarına söyletmek istedikleri, en çok Hürriyet kanalıyla kitlelere ulaşır. Ama daima asıl amaç gizlenerek çeşitli taktiklerin arkasına sığınarak yapılır bunlar.

Hürriyet gazetesinin yayını izleyen bir kişi, Türk devletinin politikasını bütünüyle öğrenebilir. Bu nedenle son zamanlarda bu gazetenin attığı birkaç manşet de, cuntanın öntümüzdeki dönemde izliyeceği politika hakkında yeterince bilgi veriyor. Üstelik bu haberler sadece ipuçları vermekle kalmıyor, ona uygun ortam hazırlamayı da amaçlıyor.

Başlıklardan biri Türkiye'de silah kaçakçılığı yapan kişilerle ilgili Hürriyet, sanki çok olağanüstü bir şeymiş gibi silah kaçakçılarından bazılarının Sofya'da bir otelde kaldıklarını açıkladı. Haberle birlikte Sofya'daki otelin fotoğrafı da var. Güya Hürriyet'in muhabiri oraya gitmiş ve kaçakçılarla konuşmuş, hatta saldırıya bile uğramış. Göğsünün üzerinde küçük bir sargı bezi bulunan muhabir bir de poz vermiş, ama pek sağlıklı bir görünümü var "ölüm tehlikesi" atlatan büzün. Başlığın hemen yanında Bulgaristan'da bulunan "silah kaçakçıları"na paraların kadınlar aracılığıyla taşındığı yazılı. Gene aynı günkü sayısında köşe yazarlarından birisi Bulgaristan'a atıp tutuyor.

Hürriyet'in yayını bu kadarla kalsaydı, normal bir gazetecilik olayı denip geçilebilirdi. Ama öyle olmadı. Birkaç gün sonra yayınlanan ve öncekinin devamı niteliğinde olan bir diğer başlık haberi burjuvazinin gerçek amacını açığa çıkardı. Hürriyet'in başlığı şu şekilde: "Türkiye'de Terörizmi Bulgaristan Besliyor"

Hürriyet'in dayandığı kaynak kendi açıklamasına göre Fransız gizli istihbaratının "çok önemli" bir raporudur. Tabii böyle bir rapor var mı onun tartışması yapılabılır, zaten önemli de değil. Önemli olan Hürriyet'in Bulgaristan'a yönelttiği suçlamanın arkasındaki gerçeğin ne olduğudur.

Patronların gazetesinin var olduğunu ileri sürdüğü "rapor" un metni bu gerçeği açıkça ortaya koyuyor. Halk kitlelerinin genellikle bu tür "rapor"ları ciddiye almadığını da bilen Hürriyet, bir kurnazlık yaparak onun "ciddi"liğini kanıtlamaya çalışıyor. Güya başka batılı ülkelerin istihbarat örgütlerinin raporu olsaymış, belki inanılmaya bilirmiş ama, Fransa için

bunu söylemek mümkün değilmiş. Çünkü Fransa, batı ile doğu arasında "ortada" bir politika izliyormuş. Fransa "ortada" bir politika götürüyor. O NATO üyesi bir ülkedir, ve kapitalist ülkelerin aldıkları bütün kararların altında da imzası var.

"Rapor"a göre Moskova batılı ülkelere karşı "soğuk savaş" yürütüyor, onları içten çökertmek için Sovyet Güvenlik örgütü (KGB) çeşitli faaliyetlerde bulunuyormuş. Bu işte kullanılmak üzere binlerce ajan yetiştirilmişmiş. Varşova Paktı Ülkeleri, "halk topluluklarını" parçalara bölmek, batılı ülkelerin gerçek aydınlarını kontrol altında tutmak, öğrenci hareketlerini denetleyip, onlardan yararlanmak ve sendikaları içten ele geçirmek suretiyle işçileri "gizli ordu" olarak kullanmak için çalışıyormuş v.s.

"Rapor"da kapitalist ülkelerdeki bütün kötülüklerin ve sosyal huzursuzlukların Sosyalist ülkelerin istihbarat örgütleri tarafından yaratıldığı iddia edildikten sonra şöyle devam ediyor.

"KGB'nin yönetimi çökertmek için uyguladığı operasyon dört kademelidir. I- Gençleri cemiyete düşman etmek.

Bunun için çocukların evleri, aileleri, okulları ve işleri ile olan bütün bağlarını kesmek suretiyle maddi, manevi yönden güçsüzlüğe sürüklemek.

2- Sahipsiz gençleri, terör propaganda, provakasyon ve sabotaj gibi kullanmak için yeraltı dünyasına "düşman ajanı" olarak sürüklemek. böylece Çocuğun cemiyete iyi bir insan olarak dönüşüne yol kapatılmış olur.

3. Sosyal patlamalar yaratmak "Kitle göçü"ne zemin hazırlamak. (örneğin büyük şehirlerde, zengin bölgelerde geçekundu mahallelerinin kurulmasına teşvik ve buralara taşradan işsiz kalabalık ailelerin yerleştirilmesi)

4- Halk toplumlarının sosyal dokuları marazlanınca, kapıyı ihtilale açmak kolay olur. O zaman ikinci merhaleye yani "halk ihtilali" operasyonuna geçilir!"

Raporda Bulgaristan'a suçlama yöneltilirken de şöyle deniliyor:

"... Türk teröristler, Bulgaristan da eğitilmekte; bunlara silah ve gerekli malzeme, Bulgar gizli teşkilatı tarafından sağlanmaktadır".

Aslında ortada Fransız istihbarat örgütüne ait bir rapor yok. Bu, masa başında hazırlanmış bir MİT dosyasıdır. Senelerdir duyduğumuz uydurma hikâyelerin yeni bir örneği ile karşı karşıyayız. Hem olsa bile Hürriyet onu ciddiye alarak "sosyalist ülkeleri nasıl suçlayabilir? madem ki Hürriyet Fransız istihbarat raporlarını o derece ciddi buluyor, bundan bir süre önce Fransa Dışişleri bakanı Türklerin Avrupa'da terör yaratıklarını söyleyince neden küplere bindi de bakana "küstah" diye küfretti? Bir başka olay nedeniyle "Fransız gene Fransızlığını yaptı" diye neden atıp, tuttu. Ama burjuva basını bu; işine geleni ciddi bulur, gelmeyene ise karşı çıkar.

Cunta böylesi haberleri yayınlamakla bir taşla birden fazla kuş avlamak hevesindedir.

O, ABD ile ilişkileri sıklaştırıyor. Bu ülkenin Türkiye'deki üslerini güçlendirmeye razı. ABD Sosyalist Ülkele

ri tehdit edecek nitelikte yeni askeri planlar hazırlığı içerisinde. Orta doğu ülkelerini işgal etmek amacıyla "yıldırım Ordu"lar kuruyor. Cunta ise ABD'nin bütün manevralarına, NATO'nun saldırgan tüm faaliyetlerine "evet" de

mekten başka bir şansa sahip değil. Bu haberlerin yayınlandığı günlerdeki bazı olaylara dikkat edilmelidir. ABD Genel Kumay Başkanı Türkiye'yi ziyaret ediyor, ABD gazeteleri Türkiye'nin Orta doğu Bölgesinde silah yağmak için "ideal" bir ülke olduğunu yazıyor ve Akdenizdeki Amerikan Altıncı Filosu'nun komutanı Türk burjuva gazetelerine demeçler vererek, Türkiye'nin batı için önemli olduğunu açıklıyor. Türk ve Yunan donanmasının Sosyalist ülkelere karşı birlikte hareket etmelerini istiyor.

Cuntanın, ABD ve NATO hesabına Sosyalist ülkelere, Ortadoğu halklarına yönelik olarak girişeceği tertiplerin tepki göreceği kesin. Bu tepkinin her kesten önce Türkiye halklarından geleceği de ortada. Şimdiden bu tür yalanlar yaygınlaştırılarak kitleler altıtmaya ve uygun bir ortam yaratılmaya çalışılıyor. Amaç halkın sosyalist ülkelere hakkında yanlış bilgi edinmesini sağlamaktır.

Burjuvazinin diğer bir amacı ise ülkedeki çıkmazın sorumluluğunu devrimcilere yüklemek ve sömürü düzenine karşı halk kitlelerinin gösterdiği tepkiyi "dışarıdan körüklenen" bir olay olarak göstermek. Zaten 60 yıldır bu oyun oynanarak Türkiye yönetiliyor.

Türkiye'nin durumu ortada. Günümüz Türkiye'sinde milyonlarca emekçi açlık çekiyor. Fiyatlar yüzde yüzün üzerinde artış gösteriyor. DPT'nin "Hizmete Özel" raporuna bakılırsa % 150'yi bulacak. Buna karşılık ücretler ve maaşlar yerinde sayıyor. İşsizlerin sayısı altı milyonun üzerinde tahmin ediliyor. Türkiye dünyada sömürünün en yoğun olduğu ülkelerden biri. Emekçiler bir parça ekmek derdine düşerken, patronlar bir telefonla milyonlar kazanıyorlar. İşyerleri açılmak, milyarlarca liralık kaynaklar kumarhanelerde, eğlence yerlerinde tüketiliyor. Halk oturacak ev bulmazken burjuvalar yüz milyonlarca lira ve vilalalar yaptırıyorlar. Bir avuç soyguncunun bir gecelik yemek masrafı işçinin aylık geliri kadar. Bir geceliğe eğlence ve kumar masrafı milyonları buluyor. Bütün bu sorunlar dururken durmadan silah alınıyor. Tanklara, toplara ve uçaklara para bulunuyor ama işçinin, memurun, esnafın ve köylünün gelirini artırmaya sıra gelince "para yok" deniliyor. Fabrikalar açılmıyor, buna karşılık yeni hapishaneler ve işkence yerleri inşa ediliyor. Bütün bunlara karşı çıkanlar ise kurşunlanıyor, zindanlara dolduruluyor. Namuslu, dürüst insanlar toplunun çıkarını bir avuç soyguncununkinden önce tutanlara "hain" damgası vuruluyor. Bunların dışarıdan yöneltildikleri yalanı uydurularak, halkın devrimcilerden soğuması için çaba sarfediliyor.

Acaba gerçekten dışarıdan yönetilen ve anarşiyi yaratan kim? Türkiye; ekonomisi, ordusu, polisi kısaca herşeyiyle emperyalizmin güdümünde olan bir devlet. Ekonominin IMF, Dünya Bankası, OECD tarafından yönetildiği ve

Türk burjuvazisinin bunlarla çıkarbirliği içerisinde olduğunu bilmeyen yok Türkiye halklarını açlığa mahkum eden kararların yukarıda sayılan emperyalist örgütlerle ortaklaşa alındığını saklamak olanaksız. O kadar ki bakanlar kurulu'nun toplandığı salona konan teleksle önce Vashington'daki İMF'ye danışılıyor sonra karar alınıyor. Türk Ordusunun bütün planlarını NATO çiziyor. ABD, atom ve casusluk üsleri her tarafa dağılmış. Türk istihbarat örgütünün CIA-SAVAK ve İsrail'in MOSAD'ı ile Bakanları bile gizlenek gereğini duymuyorlar.

Kısacası Türk burjuvazisi, ABD ve NATO çevreleri ortaklaşa gerici planlar yapıyor, anarşiyi birlikte körükleyip halka saldırıyorlar. Bu bahane ile bütün demokratik hak ve özgürlükleri gaspettikten sonra "anarşi dışarıdan yönetiliyor", "ülkemin huzurunu bozanlar Komünist Ülkeler"den destek görüyorlar diye propağanda yapıyorlar. Ve onlar zanediyorlar ki halk uydurulan her yalana inanacak kadar olup bitenlerden habersizdir. Şimdi somak gerekir? Acaba dışarıdan yönetilen kim? İşçiler, köylüler, aydınlar mı, yoksa tepeden tırnağa kadar emperyalizmin hizmetinde bulunan burjuvazi çömezler mi? Bunun cevabını yaşıyan olaylar veriyor.

İnsanlar bugün Türkiye'de ekmek bulabilmek, iş sahibi olmak, özgürce yaşamak istiyorlar. Onlara tanklar, topolar uçaklar gerekli değil. Bir avuç soyguncu milyonlarca insanı açlığa mahkum etmesin, gerçekleri dile getirenler, emperyalizme karşı çıkanlar zindanlara atılmasın, kuşunlanmasın diye çabalıyorlar. Halk kitlelerinin mücadelesi her hangi bir yerden kışkırtılmıyor, o toplumsal gerçeklerden kaynaklanıyor. Sömürü, baskı ve terör olduğu için savaşıyor emekçiler: Burjuvazinin rezilce propağandası, alçakça yalanları onların haklı mücadelesi ne gölge düşüremez. ABD'nin işlediği suçların sorumluluğunu sosyalist ülkelere yükleyemez.

Hürriyet Gazetesi'nin "rapor" unda yer alan görüşlere bakılırsa Sosyalist ülkelerin istihbarat örgütleri daha neler yapıyorlar ki. Örneğin gençleri cemiyete düşman etmek için çalışıyorlarmış. Türkiye ve Kürdistan'da sömürüye ve sömürgeciliğe karşı çıkanların arasında gençler fazla ya, burjuvazi bu tür propağanda ile sözde onların dışarıdan hem de KGB tarafından kışkırtıldığını yaymaya çalışıyor. Hatta bunlar için CIA ajanlarının bir terimi de kullanılıyor, gençlere "düşman ajanı" deniliyor. Ama KGB'nin çabaları bu kadarla da kalmıyormuş. Bu örgüt daha da ileri giderek Gecekondu mahalleleri oluşturuyor. Ve bundan yararlanıp sosyal patlamaları teşvik ediyormuş. Pes doğrusu, bu KGB ne kadar da güçlüymiş meğer. Nerdeyse Amerikan üslerini de onun getirip kurduğunu söyleyecek burjuvazi. Şöyle bir hesap yapılabilir. İstanbul'da 2,5, Ankara'da 1,5 milyona yakın insan gecekonduarda yaşıyor. Türkiye'nin bütün büyük kentlerinde gecekondu da yaşıyanlar şehir nüfusunun yarısından fazla. Türkiye'nin tamamı gözönüne alınırsa şöyle böyle on milyon hatta daha fazla kişinin gecekonduara yerleştiği açığa çıkar. İyi ya, madem ki KGB bunları yapıyor, o halde burjuvazinin de ona engel olması gerekmez mi? Mesela KGB'nin bu "girişim"lerini sonuçsuz bırakmak için burjuva-

zi bütün villalarını terk edip işçilere verse, yahut onların hepsine birden apartman daireleri tahsis etse gecekondu bölgeleri de ortaya çıkmaz. Neden böyle yapmıyor acaba? Sakın tekelde KGB tarafından yönlendirilmiş olmasınlar.

Türkiye'deki teröristleri "destekleyen" Bulgaristan için de aynı şeyleri düşünebiliriz. Öyle ya madem ki teröristleri bu ülke eğitiyor, o halde mümkündür ki MHP'nin silahlı eğitim kampları, genarellerin yönettiği terör örgütü Kontrgerilla da ona bağlı olarak çalışıyorlar. Burjuvazi neden önlem almıyor acaba?

Görülüyorki burjuvazinin mantığı aslında mantıksızlıktır. Türkiye tepeden tırnağa emperyalizmin bir uydusudur. Burjuvazi emperyalistlerle ortaklaşa Türkiye halklarını eziyor, sonra da "ülkemizi huzursuz eden teröristleri Bulgaristan destekliyor" diye yaygarayı basıyor.

Meşhur "rapor"a ve başka haberlere bakılırsa yurtdışındaki işçi ve öğrenciler için yeni bir takım oyunlar da tezgahlanıyor. Mesela Hürriyet Gazetesinin bahsettiği "rapor"a göre Varşova Paktı ülkelerinin istihbarat örgütleri, batılı ülkeleri yıkmak için işbirliği yapıyorlar, buna karşılık kapitalist ülkelerin istihbarat örgütleri ise birbirlerinden kopuk çalışıyorlarmış. Hatta geçmişte bunların arasında koordinasyon sağlanmasını istenince Ecevit, "Yabancıları işçilerimize karıştırmayız" diyerek karşı çıkmış ve bu yüzden de MİT bu koordinasyonun dışında kalmış. Alman Emniyet Örgütünün, Türk Emniyet'ine eğitim, silah bakımından modernleştirme çalışmalarını Ecevit döneminde kararlaştırıldı ve uygulamasında yapıldı. Daha da önemlisi Eski Dışişleri Bakanı, Çağlıyangıl bundan senelerce önce MİT'in CIA ile ortak çalıştığını açıklamıştı. Zaten bunun tersini düşünmek mümkün değil. Ama haberin ardındaki asıl amaç başka. Bu amaç gene Hürriyet'in

FAŞİZM

baştarafı 1.s.

mayedarların değil, halkın) düzeltmeyeceğine göre, halkın tebkiyle karşı koyuşları yükselecektir. Zaten cunta halkın ekonomik seviyesini yükseltmek için gelmedi, aksine tekelci sermayeyi düzlüğe çıkarmak için geldi. Ama bütün bunlar eli kolu bağlı bekleme-yi gerektirmiyor. Aksine cuntanın dayanak yaptığı şovenizme karşı ciddi bir ideolejik mücadeleyi gerektiriyor. Bu da cuntanın yalanlarına isabetli darbelerin vurulmasıyla mümkündür. Tabi bunu TKP'nin yaptığı gibi Kemalizmi aklamakla değil, gerçekleri vermekle yapmalı. Daha doğrusu TKP'nin her şeyden önce yapması gereken, Marks'ın şu meşhur sözlerini hayata geçirmek - tir: *Başkalarını ezen ulusların kendileri özgür olamazlar.*

Eğer, hala Kemalizmin sonuna kadar anti emperyalist olduğuna inanlar varsa ve bu güçler gerçekten anti-faşist mücadeleye katılmaya gönüllülere, bu güçleri saf dışı bırakmak elbette amaç olamaz. Ama bunun bir anti-faşist güç birliğinin çizeceği prensiplere tabi olması şartıyla.

Ortada Türkiye'nin bir yığın ciddi sorunları varken, her gün biraz daha belı bükülen milyonlarca işçi, memur, topraksız köylüler dururken, öte yandan Kemalizm denildiğinde 1925'leri, 1930-38 leri, katliam ve aman -

bir başlığından anlaşılıyor. 15 Kasım 1980 tarihli Avrupa baskısında şu başlık var: "Almanya'daki Militan Avına Türk Polisi de katılıyor"

Haberde 60 kişilik bir "emniyet timi"nin Almanya'ya geldiği ve Alman Polisi ile birlikte çalışmaya başladığı söyleniyor. Türkiye'de terörü besleyen ve insan haklarının ayaklar altına alınmasında önemli bir rolü olan MİT elemanları, bundan sonra da Almanya'daki ilericiilere karşı provakasyonlar düzenleyecekler ve sözde "terörist" avına çıkacaklar.

Burjuvazi kendi çıkmazını aşmak için son kozu olan ordusunu tam kadro devreye sokmuş. Oyunu gayet açık oynuyor. Türkiye halklarına "ya açlığa boyun eğersiniz ya da hapishaneye veya mezarı boylarsınız" diyor. Propaganda makinaları çalışıp yalan üretiyor.

Sosyalist ülkelere karşı tehlikeli oyunlara girişiyor. Onlara çamur atma ya kalkıyor. Kendisinin örgütleyip beslediği terörden, silah kaçakçılığında Sosyalist Bulgaristan'ı sorumlu tutmaya çalışıyor.

Kısacası eski bir oyun yeniden sahnedeki. Yıllarıdır Türkiyeli emekçiler, Kürt halkı üzerindeki baskı ve zulmü haklı göstermek için yalan söyleniyor. Halk sömürüye karşı mı çıktı, hemen dipçikle birlikte yabancıların "kışkırtmalarından" bahsedilir. Uyduma raporlar, sahte belgeler piyasaya sürülür. ABD ve NATO çevreleri hareketlere, yahut Ortadoğu'daki ilerici hareketlere karşı saldırıda bulunmak için Türkiye'den yararlanmaya karar mı verdi? Emperyalistlerin kuklaları oynamaya ve komünist "tehlike"den bahsetmeye başlar. Kapalı kapılar arkasındaki uşaklar halkın karşısında "vatan" "milet" masalları anlatır. Ama artık çok geç maskeleri düşmüş, gerçek yüzleri açığa çıkmıştır. Bu tür oyunlarla Türkiye halkları sosyalist ülkelere düşman edilemezler. Devrimcilerin haklı mücadelesi engellenemez.

sız sömürgeci baskıları hatırlayan 10 milyonun üzerinde kürt halkı varken, hangi aklı beşinde "komünist" işe Kemalizmi aklama ile başlayabilir?

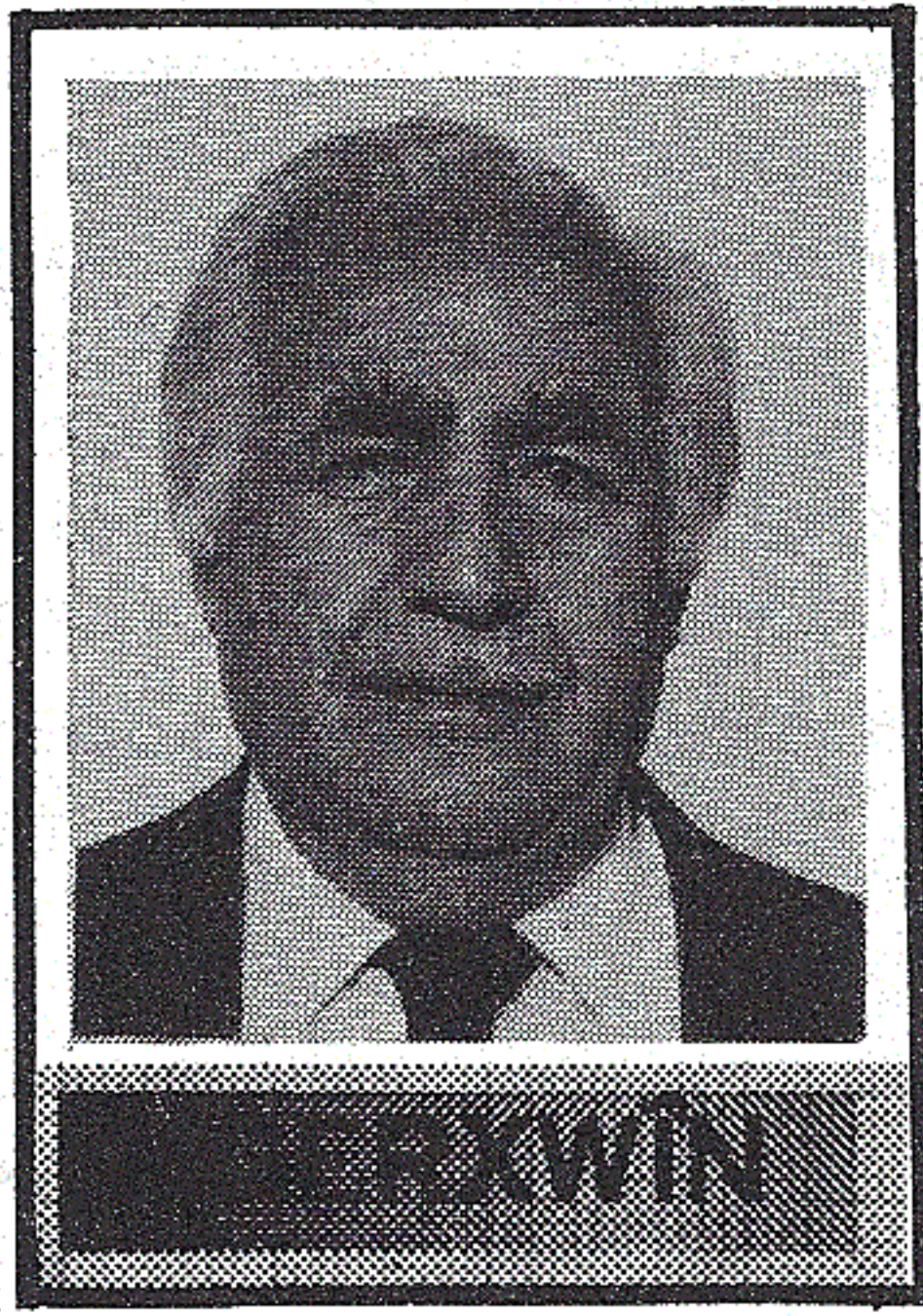
Hatta öyle bir duruma gelmiş ki, cuntanın ve TKP'nin safları birbirine ne karışmış. Hala cuntaya faşist demeyip, cunta içinde bir faşist-Kemalist mücadeleye bel bağlayacak kadar zavalı bir "Komünist"lik düşünmüyoruz.

Anti-faşist güçbirliğine yönelik toplantılar, cuntaya faşist denildiği için terk ediliyor. Ardından kendine Kemalist diyen cuntaya karşı boş, kof laflardan öteye geçilmiyor. Bütün umutlarını finans kapitalin cuntaya yanlış ilişkilere bağlayan TKP, bilinç bulandırmaktan başka bir şey yapmıyor.

Alman faşistleri arasındaki çelişkiler karşılıklı silahların patlatılmasına kadar vardırılmıştı. Ama kimse Hitler yönetiminin faşist olduğundan şüphe etmedi. Zaten faşist iktidarların en büyük zaafı kendi içinde birlik oluşturmamasıdır. Çünkü faşizm tekelci burjuvazinin bir kesimine dayanırken bunun bir kısmını ve bütün halkı karşısına alır.

Cunta içerisindeki Kemalistlerin, daha doğrusu ordu içindeki Kemalistlerin faşizmi "haklıyacaklar"ına dair umutlar yaymak, bilinç bulandırmaktan, ister bilerek, ister bilmiyerek cunta ya hizmet etmektir.

SIN'ET Û ÇAND

PERÇAK JÎ TORA BİLİND

Ev tora bilind destpêk, çax û demên wê nehatine zanîn û xuyakirin. Çendan, ko di berî êrişên Islamê de hebûn ne gelek xuya û eşkeraye û jê re çax û demên dûr û dirêj divên. Em niha nikarin vê dabaşê bikin. Me çend hozan û pêzan ji nav rûpelên nivîstên biyanî danehev û dixwazin di vê nivîsta xwede bidin belavkirin. Me li ser rêçaka kevnare û li gora tîpan, navên van hozan û pêzan di nivîsta xwede danîne û ji tî pa (A) em gereke destpêbikin:

A- Ebû İshaq-İbrahîm Zehîriddîn, kurê Nesir, kurê Esker ko navdare bi Zehîriddînê Mûsilî.

Ev Zehîriddîn Fermanrewayê bajarê Selamiye bû, ko ev bajar dikevî hindama Mûsilî

Kurê Dubeysî, di tarîxa xwede dibêjî:

Ebû İshaq-Zehîriddînê Mûsilî, li nik Fermanrewa Ebû Ebdillah Huseyn, kurê Nesir, kurê Xemîsê li Mûsilê xwendiyê û li Bexda jî li nik çend seydayên navdar û mezin xwendiyê û di sa vegehiyaye Mûsil. Çawa ko li bajarê Hewlêr-Erbîl jî li nik Ebûlberekat-Ebdirrehman, kurê Hihemmedê Enbarî jî xwendiyê. Herwekî gelek pêzanên navdar jî li nik wî xwendine.

Mirovekî payedar û mezin bû û bi xwe ji eşîra Sindî-kurdî bû. Li bajarê Selamiye bûye Fermanrewa-Qadî, ko ev bajar dikevî hindama Mûsil. Gelekî li wî bajarî maye.

Ristên wî gelek ciwan û xweş hatine çêkirin û danîn. Di risteke xwede êrişî Şeyxê Bewazîc kirîye, ko ev bajarê Bewazîc jî dikevî hindama Mûsil.

Çawa ko Ebûlberekat kurê Mustewfî di tarîxa Erbîl de dabaşa wî pêzanê mezin kirîye û navê wî anîye û hin nivîsarên wî ji di tarîxa xwede nivîsîne.

Ev pêzan û navdarê kurdî di sala şesşed û pazdehan de (615) serê xwe li bajarê Selamiye danî ye ko, bi jimara koçî ye. Lê mexabin ko sala çêbûna wî nehatiye zanîn. Hin ji ristên wî nehatine tercumekirin.

Kurê Xellekan di tarîxa Erbîl de di bêtî: li bajarê Heleb kurê wî hate cem min û hin ristên xwe û hin ji ji ristên bavê xwe ji min re xwendin. Ristên herdiwan jî gelek xweş û baş hatine çêkirin û danîn. Hetta careke di ez saxî û xweşîya we dixwazim.

HOVÎTIYA DIJMÎN

Piştî şerê Erarat
Bi ser kurd de bela hat
Zar û zêç û mêr û jin
Ketin nav lepê dijmin
Dibên çil û heft hezar
Hemî reben, tev hejar
Ajotin Gelyê Zîlan
Hemî dane ber gulan
Lê serdaran çil keçik
Keç û bûken pir xweşik
Pirê wan bûk û qîzin
Dako bi wan bilîzin
Lê xwe avêtin avê
Go:ev pîsî me navê
stranek li ser çê bûye
Bi dilşewat lêbûye
Xemo ji bo me digot :
Dilê civatê disot
Çav li serî sor dibûn
Na, ez şaşim, kor dibûn
Ronik ji wan dibûn rêz
Wî xem dikirin hembêz.
Xemo, welatperwer bû
Dîwana min jiber bû
Li ku rûnişt, digot:
Zû pertalê xwe difrot
Pertal welatperwerî
Ne gumaş û ne hirî
Herkes dixwest bibênî
Bihna xwe pê derênî
Xemo, bi xem, dilbirîn
Ji dîwana Cigerxwîn
Gelek ristîk jiber bûn
Bi axîn û keser bûn
Ji kurdan wî digot:
Dil û hinav li wan sot.
Mirovekî karker bû
Şal û şapik dibêr bû
Bi şar û kumê kolos
Gelek diçû Aleqos
Vê paşiyê çû welat
Lê nizanîm çî pê hat?
Min pir li wî dipirsî
Ne carekê, sed û sî
Dibêjin hêjî saxe
Bi xanî û qûnaxe
Heta par jî hê xweş bû
Li welêt bû, rûgeş bû
Serpêhatî dirêje
Weke rojî, nimêje
Li Dêrsim û li Sasûn
Na, ez şaşim, hemî şûn
Li Irag û li İnan
Ne kêmtir bûn ji tirkan
Eve rewşa bindestî
Çiman divên serbestî
Ez çî bêjim hê kême,
Bindest hemî wekê me.

Li her der têne kuştin
Bê xwedî ne, bê piştin
Şovînitî, zordarî
Bicî tînin vî karî
Imperyalin tîr pere
Wan daniye ji me re
Ev destûra çewt û xwar
Paşê bûne koledar
Heçî bindestê dijmin
Neçare têne kuştin
Divê destan bidin hev
Xebat bikin roj û şev
Dijmin ji ser xwe rakin
Lê ji bona çî nakin?
Dijmin ji me zanetir
Welat li me perçe kir
Kurd nexwendî, perîşan
Dimrin ji bo gezek nan.
Dewlemendê mal genî
Dijmin bi wan dikenî.
Hin jî di hember pera
Xwe difroşin wek kera
Hin jî divên Kurdistan:
Lê ji wan re gulistan
Em li jêr û ew li jor
Li me bikin zilm û zor
Olperest û êlperest
Navên kurd bibî serbest
Wan em perçe kirin xweş
Riwê kurdên teres reş
Arzan em dane dijmin
Ev bû sed û sîh û hin
Bawer dikin misilman
Hemî başin bi îman
Heçî mayî nebaşin
Çiqa jîr bin, li paşin
Roja qiyamet rabî,
Mirov li şam cema bî
Xwedê deynî mîzînê
Mihemed navan bixwînê
Dojeh ji bo gawira
Bihişt ji bo me, bira
Misilman tev bira ne
Ji hev re wek çira ne
Kîjan bibî padîşah
Deynin serê wî kulah
Gerdanxwar bin ji bo wî
Tev li kar bin ji bo wî
Milet çîye, ziman çî?
Bere tazî û birçî
Ser deynin ber nigê wî
Em tîr bikin zikê wî
Ji ber van mirovên dîn
Seyda bûye Cigerxwîn.

(Jî DÎWANA 4'A)

CIGERXWÎN

RONAK

DÎWANA 4'A

STOKHOLM 1980

Dîwana 4'a Derket

Wêja (literatûra) kurdî bi afirandineke (eser) nû û granbiha dewlemend bû. Diwana Cigerxwîn ya 4-an (RONAK) ji alî Weşanên ROJA NU hate çapkirin. Ji bo weşanên ROJA NU ev pirtûk destpêk bû. Ji vir şûnda emê afirandinên heja çap bikin. Diwana mamosta Cigerxwîn ya 5-an demekî kurte wê derê. Hûn dikarin (RONAK)ê ji navnişana Roja Nu bixwazin. Ji bo vê jî divê hûn bahayê wê pêşda bişînin.

Bahayê wê: 15 DM

Türk-iş

baştarafı 3.s.

onun propağandasını yaptılar. Gerileyip yıkıldıkça ayakta tutmaya çabaladılar.

Türk-iş zaman zaman sözde patronlara ve onların hükümetlerine karşı çıkıyormuş gibi göründü. Ama onun bu çıkışları o kadar sahtekarca ve o kadar inandırıcılıktan uzaktı ki kimse kendisini ciddiye almadı. Türk-iş yöneticileri, geçmiş yıllarda sık sık işçi haklarına sahip çıkar göründüler, genel grev tehdidinde bulundular, burjuva yayın organları ise, onların propağandalarını yaparak bu yaygaraya katıldılar. Oysa belliydiki Türk-iş yöneticilerinin ağız laf etse bile sonuçta yerleri patronların yanındı. Onlar bu tür palavrayla göz boyamak ama cı güdüyorlardı, yoksa bir iş yapacakları yoktu.

Türk-iş yöneticileri işçilere daima yalnız hedef gösterdiler. Sık sık parlamentodan "istekte" bulundular. İş çiyi sıkıntıdan kurtarmak (!) için hükümetlere baş vurdular. Amaç işçi sınıfının sorunlarının çözüme kavuşacağı yerin burjuva parlamentosu ve hükümeti olduğunu göstermekti. Oysa o rezil parlamento eninde sonunda burjuvazinin kulübüydü. Orada emekçilerin hiç bir temel sorununu çözüm bulamayacağı belliydi.

Türk-iş yöneticileri Demirel'i bile "işçi dostu" ilan etmekten geri kalmadılar. Cuntanın yönetime gelmesinden bir kaç ay önce, Türk-iş yönetimi tabandan gelen baskılara dayanmayıp hükümetten bazı isteklerde bulundu. Ardından "hükümet isteklerimizi kabul etmezse eyleme geçeriz" diye atıp tuttular. Hükümet onları ciddiye

bile almadı. Çünkü hükümette Türk-iş yöneticilerinin bir şey yapamayacağını biliyordu. Hiçbir talepleri yerine getirilmedi. Bunun üzerine Türk-iş yönetimi toplandı, Demirel bu toplantıya gitti, orada bir konuşma yaptı ve Türk-iş balonunda söndü. Bir daha ne istekte bulundular, nede eylem lafı edildi.

Faşist cunta geldikten sonra Türk-iş yönetimi hemen onun yanında yer aldı. Hatta bir de önlerine bakanlık koltuğu atıldı. Cunta şimdi Türk-iş'i yanına almakla işçi sınıfına düşman politikasını gizlemeye çalışıyor. Bu politika sürdürülürken sarı Türk-iş yönetimi koltuk deyneği olarak kullanılıyor.

Bir olay Türk-iş yönetiminin işçi sınıfına nasıl ihanet ettiğini bir kez daha gösteriyor. Kısa bir süre önce patron sendikası başkanı Halit Narin kıdem tazminatını sınırlandırılmasını istedi. Türk-iş Genel başkanı buna karşı çıktı ve böyle bir şeyi kabul etmeyeceklerini söyledi. Bir kaç gün sonra kıdem tazminatı, Halit Narin'in buyruğuna uygun olarak işçi aleyhine sınırlandırıldı. Türk-iş yönetimi ise her zaman ki gibi sessiz kaldı.

Görülüyor ki Türk-iş yönetimi işçiye yalan söylemek, patronların hizmetinde bulunmaktan başka bir şey yapmıyor. Onların gerçek yüzü bu dönemde daha iyi açığa çıkacaktır. İşçi sınıfı diğer düşmanları gibi bu ihanet çetesini de tanıyacak, suratlarına indirgeci bir şamarla onları gerçek yerleri olan patronların çöplüğüne atacaktır. O günler uzak değildir.

ECEVİT

baştarafı 3.s.

yı duyuyor. Bunun için önünde bir kaç alternatif var.

Burjuvazi, mümkün olduğu kadar uzun süre faşist cuntayı işbaşında tutmaya, ardından da parlamenter görünümü lü bir faşizmi artan devlet terörünü uyguluyarak toplumsal muhalefeti ezme ye çalışacak. Fakat sadece bunların yeterli olmayacağını kendisinde bilmiyor. Bu yüzden ya yeni partiler kurdu rarak kitleleri aldatmaya çabalayacak yada eski partilerine kan vermek suretiyle bunu başarmak isteyecektir. İşte Ecevit'in istifasının en çok bu son alternatifle ilişkisi var.

Ecevit bir yandan CHP tabanında kaybettiği prestije yeniden kavuşmak ihtiyacındadır. İstifa suretiyle parti tabanının dikkatini üzerine çevirmek ve demokrasi kahramanıymış gibi görünmek istiyor. Böyle yapmakla ileride CHP'lilerin karşısına geçer ve faşist cuntaya karşı çıktığını söyler böylece yeniden CHP Genel başkanlığı için güç toplaya bilir. Ancak Ecevit'in CHP Genel başkanlığına seçilmesinden daha önemli olanı ise gelişen kitle muhalefetinin burjuvazinin kontrolü dışına çıkmasını sağlamaktır. Burjuvazi CHP'ye bu yüzden taze kan ver-

KÜRT DERNEKLERİ

baştarafı son s.

bep görmüyor.

Dışişleri Bakanı gensoru önergesine cevap olarak kısaca şöyle diyordu.

"Açıkça biliniyorki programlarında değişik siyasi ve kültürel talepler bulunan çok sayıda kürt örgütleri ve grupları vardır. Kürtler büyük bir oranda içinde yaşadıkları ülkelerde asimile olmuşlardır, yüksek politik mevki sahibidirler.

Belirtilen sebeplerden ötürü kürt sorunuyla ilişkin geniş bir uluslararası bir kamuoyu oluşturmak oldukça zor. Sadece bir sefer-1960 yıllarında kürtlerin durumu BM de ele alındı.

Hükümet, Dünya'nın bu parçasındaki gelişimleri, en azında insani görevlerini yerine getirmek için, yakından izliyor. Ümit ediyoruzki, çarpışmalar ve bu huzursuzluklar gibi güncel ve karmaşık sorunlara kalıcı ve barışçıl çözümler getirilsin.

Azınlıklar sorunu BM'in insan Hakları Komisyonu'nun da çok kez ele alındı. İsveç geçen yılın sonuna kadar da bu komisyona üyeydi. Kürt sorunu hemen hemen hiç bir zaman bu komisyona gelecek kadar güncel olmadı. Bölge de ki şu anki politik durumda, kürt sorunu BM veya bir başka uluslararası örgütte ele almasını engelliyor.

BM de bu sorunla ilgilenecek uluslararası bir komisyonun kurulmasına gelince, Dışişleri Bakanının, Stockholm'de ki kürt dernekleri temsilcileriyle görüşürken belirttiği gibi, bu konuda önemli sebeplerin bulunması gerekir. Ayrıca kürtlerin zulüm altında yaşayan bir azınlık olduklarını göstermek gerekir. Bunun içinde BM de ki çok sayıda ülkenin desteği gerekir. Bu desteğin verilmeyeceğide belli.

Türkiye'de ki güncel duruma gelince Dışişleri Bakanı 12 Eylül Tarihinde hükümetin görüşünü belirtmişti. Dışişleri Bakanı, ayrıca, yeni iktidardan: "tutuklanan Tüm politikacıların serbest bırakılmasını, halkın de-

mek suretiyle onu yeniden piyasaya sürmek ve yığınları aldatmaktan vazgeçmiş değildir. Sönmüş olan "umut"ları yeniden canlandırmak patronlar için önemli bir sorun olarak orta yerde duruyor.

Elbette bugün faşizme karşı verilen mücadelede CHP'li emekçi halk kitlerinin de yeri vardır. Çünkü onlarda faşizmin baskısı altındalar. Ama onlar artık burjuva partilerinin peşlerine takılmakla kurtulamayacakları da eskisine göre daha iyi görebiliyorlar. Onların yeri işçi sınıfı başta olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin yanındır. Kurtuluş sosyalizmdir. Hayatın kendisi bunu açıkça gösteriyor. Türkiye halklarının önünde duran temel görev faşizmi defetmektir. Ama düşünman yalnız başına faşist dikta değildir. Faşizmle emperyalizmi Türkiyenin çarpık kapitalizmini ve sömürgeciliği birbirlerinden ayırt edemeyiz. Onun için emperyalizmi, faşizmi yıkacak ve Kürdistan'daki sömürgeci boyunduruğu parçalayacak bir cepheye birleşmek gerekir. Emperyalist ve kapitalist düzünün sömürgeciliğinin devamını sağlayacak bir iktidar değişikliği ile kimse kitleleri aldatamaz. Türkiye halklarının önündeki görev devrimi gerçekleştirmek ve demokratik halk iktidarını kurmak olmalıdır, burjuva partilerinin masallarını dinlemek değil.

mokrasiye olan inancını yeniden inşa etmek ve ülkenin sorunlarına katkıda bulunması için, demokrasi güçlerine imkan verilmesi gerektiğini"istedi".

İnsani yardım konusuna gelince, Kızıl Haç ve Çocuk Esirgeme Kurumu 1974-75 yıllarında özellikle 1975 Cezayir Anlaşmasından Sonra Irak'ta ki kürtlere yardım etti. Bu katkıların durdurulması lazım. Çünkü hiçbir örgüt bu bölgelere kadar gidemedi. İsveç hükümeti her zaman insani görev olarak olumlu yönden yardım teşebbüslerine girişmeye hazırdır. Bu gibi yardımların İsveç veya uluslararası örgütlerince yoğun bir şekilde yapılması gerekir. Görünüyor ki acı çeken kürt halkına yardım için böyleleri pratik imkanları kullanacak herhangi bir örgüt yok. Yardımın hedefine ulaşması için Dünya Hükümetlerinde izni gerekli.

Dışişleri Bakanı görüşmesi sırasında belirttiği gibi Nordiska Radet (Küzey Ülkeleri Fonu) prensip olarak Dış politika ile ilgilenmiyor.

Politik baskı altındaki mültecilerin özel bir muameleye tabi tutulması ile ilgili bir İsveç yabancılar kanunu var. Bölgedeki kürtlerin -sırf kürt oldukları için- diğer halklardan daha çok zarar gördükleri, söylenebilir. Kürt mültecilerin, İsveç göçmen makamlarınca özel bir muameleye tabi tutulmaları için herhangi bir sebep yok.

BIJİ

AZADİYA KURDİSTAN

EL SALVADOR HÊZÊN ŞOREŞGER BÎ MÊRXASÎ BERXWEDÎDÎN

Demeke dirokî : Bi avabûna Enîya Şoreşger a Gelêrî, nabera rêxistinên şoreşger de yekîtiya xebatê çêbû.

Li welatê Amerîka Navîn El Salvadorê naha şerekî hundur destpêkirîye. Li alîkî cûntake leşkerî, ya ku bi her awayî piştî xwe daye emperyalîzma Amerîka, li aliyê din jî hêzên gelêrî yê demokratîk hene û şer dikin. Cûnta leşkerî bi hemû hêza xwe dajo ser hêzên şoreşger. Lê ew êriş û zordestiya cûnta leşkerî hêzên welatparêz nêzî hev dike.

CÎHÊN RÎZGARKIRÎ

Di destpêka meha Mijdarê de hêzên mîlîtarîst êriş birin ser cîhên ku ji alî hêzên şoreşger hatibû rizgarkirin.

Şerekî mezin li hindama bajarê Morozan çêbû. Lê leşkerên cûntayê di vî şerî de serfiraz nebûn. Hêzên gel yê şoreşger ewî erdê rizgarkirî di destê xwe de digrin, çawa ku enî (cephê) ya rizgarîyê li El Salvador - Farabundo Marti (FMLN) salix dide.

Ji vir salek berî naha despot general Carillos Humberto Romero ji ser hûkum hate xistin, û leşkerên nu hatin ser hukum. Goreyî despotiya general Romero, leşkerên nu hinekî xwe radîkaltir nîşandan. Lê piştî demeke kurt kum ket keçel xwîya kir. Ew jî eynî di wê rêçê de bûn. Dujminaya xwe dijî

gel nikaribûn zêde veşêrin. Gelê El Salvador dereng neket ku neyarên xwe nasbike. Agirê serhildan û şoreşê li çar alî welat belav bû. Heta naha nêzîkî 7.000 kes hate kuştin û bi hezaran şoreşger avîtnê zîndanên. Ew taktîkên ku Amerîka li Vîetnam bi kardîanî, iro li El Salvador pêktên. Şewitandina gundan, kuştina mirovên xwene parêz bûye karê rojîn ji bo cûnta leşkerî.

Iro li Salvador rewşa cîvakî û aborî pir xerab bûye. Birçîbûn, belengazî, enflasyon heta naha tu carî evqas pêsta neçûye.

Ticaretê El Salvador bi derve re ji sedî 60 hatîye xwarê. Firoatina Qehwê, ku di aboriya welat de roleke mezin dilîze, ji sisê (3) yek (1) kêm bûye.

AMERÎKA PIŞGIRTÎYA CÛNTAYÊ DIKE

Piştî hilşandina dîktatoriya Somoza li Nîkaragûayê, emperyalîzma Amerîka giraniya xwe daye ser cûnta leşkerî li Salvador. Emperyalîzma Amerîka naxwaze ku El Salvador jî ji dest derkeve. Loma bi mîljonan qredî dide cûnta leşkerî. Ji cûntayê re çek û aqilbendên leşkerî û ajanên CIA dişîne.

ENÎYA DEMOKRATÎK

18 rêxistinên gelêrî, ku iro dijî cûnta leşkerî şerdikin, di enîyeke de mokratîk de (FDR) kom bûne. Di vê enîyê de çend rêxistinên burjûva jî hene. Gava pêşiyê ji bo vê enîyê ewe ku, cûnta leşkerî bê herifandin, sazûmaneke demokratîk bê avakirin.

Her usa hêzên çektar ku di bin serokatîya leşkerî a şoreşê (DRU) de, di jî cûntayê şerdikin. Çend meh berê naha di enîya rizgarîyê -Farabundo Marti (FMLN) de hêzên xwe gêhandin hev.

STOCKHOLM'DA ALTI KÛRT DERNEĞİ DIŞIŞLERİ BAKANİ OLA ULLSTEN İLE GÖRÜŞTÜLER

29.9.1980 Tarihinde, Stockholm ilindeki 6 kürt derneği temsilcisi Dışişleri Bakanı Ola Ullsten ile görüştüler. Görüşme sırasında kürt halkının sorunlarını dile getiren dernek temsilcileri daha önce Ola Ullsten'e kürt halkıyla ilgili aşağıdaki yazılı istemlerini sundular:

Dışişleri Bakanı Ola Ullsten, İş veç Hükümeti ve Dışişleri Bakanlığına: Kürdistan, kürt halkının binlerce yıl üzerinde yaşadığı, nüfusun çoğunluğunu oluşturduğu tarihi, coğrafik ve politik bir tanımdır.

Kürtler, ortak kültür, dil ve tarihi birlik içerisinde 20 milyon civarında bir halktır.

Kürtler ulusal hakları için 1800 yıllarının başından beri mücadele ediyorlar.

Bütün bu ulusal hareketler barbar bir şekilde bastırıldı.

Birinci Dünya Savaşından sonra Kürdistan, Irak, Türkiye ve Suriye arasında paylaşıldı. Bu dernekler, kürt halkının bütün ulusal ve insani hakla

ını gasp ettiler. Bütün bunlar 10. 12. 1948 yılında kabul edilen BM'in insan hakları, 14.12.1960 yılında kabul edilen Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı prensibine ve Avrupa Konseyinin 4.11.1950 tarihli insan hakları beyan namesini ayrıca Helsinki anlaşmasının İnsan Hakları ve Ulusların Kendi Kaderlerini tayin prensiplerine ters düşmektedir.

İnsan hakları ve ulusların kaderini tayin hakları bu uluslararası anlaşmalarda garanti edilmiş olmasına rağmen, Türkiye, Irak, İran ve Suriye bunları çiğniyor.

Bu yüzden biz bu prensipleri savunan ülkelerden biri olarak İsveç Hükümetinden

1. Kürt halkının kendi kaderini tayin sorununu BM de ele almasını,

2. Kürdistan'da yaşayan kürt halkının durumunu inceleyecek bir uluslararası komisyonunun kurulması için insiyatif almasını,

3. Türkiyedeki faşist cuntayı mahkum etmesini ve ekonomik ilişkilerini kesmesini,

4. Kızıl Haç vastasıyla Irak ve İran Kürdistanına ilaç, yiyecek ve giyecek göndermesini ve kürtlerin kurdu

ğu "Roda Solen" (Kızıl Güneş)in kabul edilmesini,

5. Avrupada yaşayan kürt çocuklarının eğitimi için Nordiska Râdet (Kuzey fonu) in bir fon kurulması için insiyatif olmasını,

6. Kürt öğrencilerinin eğitimi için "Nordiska Râdet" in bir kontenjan ayırmasını, istiyoruz.

OLA ULLSTEN'İN YAZILI YANITI

Kürt sorunuyla ilgili Dışişleri Bakanına sunulan mektuba cevaptır.

Dışişleri Bakanı, Stockholm belediyesindeki kürt dernekleri temsilcileriyle görüşmesinden sonra, bakanlığın kürt sorunuyla ilgili hükümetin resmi görüşünü yazılı olarak bildirmesini istedi.

Bilindiği gibi Dışişleri Bakanı, bu yıl, biri 18 Ocak günü gensoru cevabı, diğeri 2 Haziran günü bir önergeye ilişkin olarak, İsveç Parlementosunda 2 kez kürt sorunuyla ilgili hükümetin görüşünü belirtti. Hemen belirtmek istiyoruz ki hükümet yukarıda belirtilen gensoru ve önergeye verdiği cevabı değiştirmek için herhangi bir se-

Dev.s.7

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED

XWEDÎ SAHÎBÎ

NAVNIŞAN: ADRES

JI MEHÎ CAREK DERTÊ

KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED

BOX 4038 141 04 HUDDINGE - SWEDEN

BHA 3 KRON HESAP NO: PG 83 90-7